

Čís. 4944.

I při trestných činech spáchaných obsahem tiskopisu přerušuje se promlčení a znovu počíná podle ustanovení § 108 tr. zák.

(Rozh. ze dne 8. března 1934, Zm III 338/33.)

Nejvyšší soud, přezkoumav trestní věc proti V. H., obžalovanému pro přečin pomluvy tiskem, na základě veřejného líčení následkem zmateční stížnosti obžalovaného vynesl tento rozsudek: Z úřední povinnosti z důvodu věcné zmatečnosti podle bodu 1 c) § 385 tr. ř. zrušují se rozsudky obou soudů nižších stolic a obžalovaný V. H. se podle 3. bodu § 326 tr. ř. zproštuje obžaloby vznesené naň státním zastupitelstvím v T. Náklady trestního řízení hraditi má podle 1. odstavce § 482 tr. ř. stát. Zmateční stížnost se poukazuje na toto rozhodnutí.

Důvody:

Přezkoumáváje věc následkem zmateční stížnosti obžalovaného předsvědčil se nejvyšší soud, že během soudního řízení nastalo ve věci promlčení, jež podle 3. bodu § 105 tr. zák. vylučuje trestní řízení proti obžalovanému. Podle předpisu § 48 zák. čl. XIV/1914 promlčuje se zavedení trestního řízení pro zločin nebo přečin spáchaný obsahem periodického časopisu v šesti měsících od doby, kdy bylo započato s jeho rozšiřováním. Promlčení se přerušuje podle ustanovení § 108 tr. zák. pouze opatřením nebo rozhodnutím soudu, které směřuje proti pachateli pro spáchaný zločin nebo přečin; počíná však znovu dnem tohoto rozhodnutí nebo opatření. Podle obsahu spisů bylo po vynesení rozsudku soudu první stolice zavedeno pátrání za účelem zjištění pobytu obžalovaného, jemuž měl býti doručen rozsudek vynesení v jeho nepřítomnosti. Za tím účelem byla dne 28. července 1931 vyzvána četnická stanice v Ž., aby vypátrala místo pobytu obžalovaného a tato výzva byla podle nařízení soudce dne 11. srpna 1931 opětována. Od toho dne však nestalo se se strany soudu žádné další opatření směřující proti obžalovanému až do 28. dubna 1932, kdy byl soudem první stolice požádán vrchní soud v B. o vrácení spisů týkajících se této věci, které mu byly k nahlédnutí zaslány. Uplynula tedy od 11. srpna 1931 do 28. dubna 1932 doba delší než 6 měsíců, aniž se stalo nějaké soudní opatření směřující proti obžalovanému, které by podle § 108 tr. zák. přerušilo promlčení. Nejvyšší soud proto z povinnosti úřední (§ 385 odst. 2 tr. ř.) zrušil z důvodu věcné zmatečnosti uvedeného v bodu 1 c) § 385 tr. ř. rozsudky obou soudů nižších stolic a vynesl rozsudek zprošťující podle 3. bodu § 326 tr. ř. Zmateční stížnost stala se tímto rozhodnutím bezpředmětnou a byla na ně proto poukázána.

Čís. 4945.

Nejde o súdne opatrenie proti páchatel'ovi alebo účastníkovi trestného činu v smysle § 108 tr. zák., bolo-li mu z iniciatívy súdnej kance-

láríe doručené vyhotovenie rozsudku, bárs to aj súd (predseda senátu) dodatočne vzal na vedomie.

(Rozh. zo dňa 10. marca 1934, Zm IV 471/33.)

Nejvyšší soud, přezkoumaj trestní věc proti K. H. a spol., obžalovaným pro přečin pomluvy, na základě veřejného líčení následkem zmateční stížnosti obžalovaných B. E. a M. E. jakož i veřejného obhájce v jejich prospěch vynesl tento rozsudek: Zmateční stížnost obžalovaného M. E. se odmítá. Z důvodu zmatku podle § 385, čís. 1 c) tr. ř. z úřední povinnosti zrušují se rozsudky obou nižších soudů v celém rozsahu ohledně všech obžalovaných, a to ohledně obžalovaných K. H. a J. T. podle ustanovení 4. odstavce § 387 tr. ř., a obžalovaní B. E., M. E., K. H. a J. T. zprošťují se na základě bodu 3. § 326 tr. ř. obžaloby pro přečin pomluvy tiskem spáchaný. Trestní náklady má podle 2. odstavce § 482 tr. ř. hraditi státní pokladna. Zmateční stížnost obžalovaného B. E. a zmateční stížnost veřejného obhájce poukazují se na toto rozhodnutí.

Z d ů v o d ů:

Nejvyšší soud, zkoumaj zmateční stížnosti v bodech 2. a 3. shora uvedené se přesvědčil, že se tu vyskytuje důvod zmatku podle § 385, čís. 1 c) tr. ř., jenž vylučuje vynesení odsuzujícího rozsudku následkem promlčení trestného činu. Jak podle předpisu § 48 zák. čl. XIV/1914, tak i podle § 13 zákona čís. 108/1933 sb. z. a n., jehož platnost nastala ve smyslu § 41, odst. 1 posléz citovaného zákona, nastává během trestního řízení promlčení pomluvy, v tomto případě tiskem spáchané, po uplynutí šestiměsíční lhůty. Podle § 108 tr. zák. promlčení přerušuje se pouze opatřením aneb rozhodnutím soudu, které směřuje proti pachateli pro spáchaný zločin aneb přečin. Promlčení počíná však znovu dnem usnesení aneb opatření. Podle obsahu spisů v této trestní věci nastalo promlčení v době mezi 19. dubnem 1932, kdy bylo nařízeno doručení rozsudku obžalovanému M. E. a dnem 21. října 1932, kdy bylo předsedou hlavního přelíčení nařízeno předložení spisů odvolacímu soudu, mezi kterýmiž opatřeními uplynula šestiměsíční promlčecí lhůta. V této lhůtě, a to dne 22. srpna 1932, byl sice obžalovanému B. E. doručen rozsudek prvního soudu, avšak nestalo se to následkem zvláštního nového nařízení soudu, nýbrž z vlastní iniciativy soudní kanceláře, jak to plyne ze zprávy předsedy senátu krajského soudu v U. ze dne 28. prosince 1933. To, že příslušný kancelářský úředník po opětovném odeslání vyhotovení rozsudku k doručení ukázal předsedovi senátu vlastní rukou napsanou poznámku »znovu 20./8.« a že předseda senátu vzal to na vědomí, nelze považovati za nějaké opatření soudu ve smyslu § 108 tr. zák., neboť šlo tu pouze o opatření soudní kanceláře, nikoliv o soudcovské opatření. Poněvadž důvod zmatku podle § 385, čís. 1 c) tr. ř., jenž tu byl zaviněn, týká se též obžalovaných K. H. a J. T., kteří vzali zmateční stížnost zpět, bylo k tomuto důvodu zmatku přihlížeti ve smyslu 4. odstavce § 387 tr. ř. i v jejich prospěch, ve prospěch ostatních obžalovaných však podle posledního odstavce § 385 tr. ř. z úřední po-

vinnosti. Proto byly rozsudky obou nižších soudů podle 1. odstavce § 33 por. nov. v celém rozsahu zrušeny a obžalovaní na základě § 326 č. 3 tr. ř. zproštěni obžaloby, aniž bylo zapotřebí obírat se ostatními důvody zmatku, které byly uplatňovány ve prospěch obžalovaných B. E. a M. E. Následkem tohoto rozhodnutí stala se bezpředmětnou jak zmateční stížnost obžalovaného B. T., tak i zmateční stížnost veřejného obhájce.

Čís. 4946.

Zákon používá pojmu »les hájený« v § 174 II f) tr. zák. v témže smyslu jako v § 174 II d) tr. zák.

Les označený mezníky a obehnaný mělkým, 30—35 cm hlubokým příkopem, nelze pokládati za zahájený ve smyslu § 174 II f) tr. zák.

(Rozh. ze dne 14. března 1934, Zm I 168/32.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací vyhověl po ústním líčení zmateční stížnosti obžalovaného do rozsudku krajského soudu v Chebu ze dne 5. prosince 1932, jímž byl stěžovatel uznán vinným zločinem nedokonané krádeže podle §§ 8, 171, 173, 174 II f) tr. zák., pokud napadla výrok o zločinné kvalifikaci podle § 174 II f) tr. zák., výrok ten jakož i výrok o trestu zrušil a trest znovu vyměřil.

Z d ů v o d ů:

Zmateční stížnosti obžalovaného nelze upříti oprávnění, pokud namítá, že v jeho činu není dána kvalifikace podle § 174 II f) tr. zák. Napadený rozsudek zjišťuje, že celý revír — v němž čin byl spáchán — je vyznačen mezníky a obehnaný mělkým příkopem — jen 30—35 cm širokým, tedy překročitelným. Podle napadnutého rozsudku vyznačením svého revíru mezníky a obehnaním ho uvedeným příkopem dal majitel honitby najevo, že nesouhlasí se zdržováním se v takto ohraženém lese a proto prý je odůvodněna kvalifikace činu obžalovaného i podle § 174 II f) tr. zák. Tento závěr nalézacího soudu, jak právem tvrdí zmateční stížnost, není správný. Ze skutečnosti, že kvalifikace podle § 174 II f) tr. zák. je pojata mezi okolnosti, činící krádež zločinem z nebezpečnější povahy činu, vysvítá, že pojmu »zahájení« ve smyslu cit. ustanovení neodpovídá zařízení, jež označuje toliko hranice lesa nebo jen symbolicky dává najevo vůli vlastníkovu své vlastnictví důrazně hájiti, nýbrž že »zahájení« to musí tvořiti skutečnou překážku pro pachatele při odcizování lesního majetku z lesa, překážku, která se co do intensity aspoň přibližuje uzávěře jiných předmětů. Kvalifikačním důvodem je tu totiž větší energie zločinná, jevíci se ve svémocném překonání takové překážky a to už při samém vstupu do lesa, jež pro rozlohu nelze v celém rozsahu stále stejně hlídati. Náзор tento je odůvodněn tím více, že i ustanovení § 174 II d) tr. zák., zařazené hned za ustanovení, jednající o krádežích na věcech zamčených, obsahuje pojem lesa »zahájeného« a zajisté neužil zákon těchto stejných označení v tomtéž § v různých smyslech. Skutečnost v rozhodovacích důvodech rozsudku prvního soudu